

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobkyně **WINCHESTER SE**
sídlem Dlouhá 760/35, 110 00 Praha 1
zastoupená JUDr. Jakubem Hlínou, LL.M., advokátem
sídlem Havlíčkova 1680/13, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2025, čj. 5303/25/5200-11431-702498

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (dále také „žalovaný“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále také „správce daně“) ze dne 10. 10. 2023, čj. 7908589/23/2005-53524-507074, čj. 7908669/23/2005-53524-507074 a čj.

7908703/23/2005-53524-507074, kterými byla žalobkyni dodatečně doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014 (dále také „DPV 2014“), od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015 („DPV 2015“) a od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016 („DPV 2016“), a současně bylo rozhodnuto o zákonné povinnosti žalobkyně uhradit penále.

Žalobní body

2. Žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné z důvodu nesprávného právního názoru, jakož i z důvodu vadného zhodnocení skutkového stavu ze strany správních orgánů.
3. Žalobkyně se v žalobě věnovala podrobně dvěma skupinám dluhopisů emitovaným dluhopisovými společnostmi. Převážná část žalobní argumentace se vztahuje k vadnému zhodnocení daňové účinnosti úrokových nákladů týkajících se dluhopisů v celkové hodnotě 358 855 090 Kč. Jde o dluhopisy, jejichž emisní kurz byl splacen dluhopisovým společenstvem zápočtem proti kupní ceně akcií společnosti ALBIXON a. s., IČ: 26117274 (dále také „ALBIXON“), a žalobkyně následně vstoupila do právního postavení osoby povinné k vyplácení úroků z těchto dluhopisů v důsledku fúze s dluhopisovými společnostmi (dále jen „Dluhopisy AX“).
4. V případě Dluhopisů AX má žalobkyně za to, že žalovaný nesprávně vykládá a nesprávně aplikuje ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění rozhodném pro dané zdaňovací období (dále „ZDP“), zejména pak ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) a § 25 odst. 1 písm. i) ZDP. V důsledku toho pak dospěl k nesprávnému závěru o daňové neúčinnosti uplatněných úrokových nákladů. Zásadním nedostatkem napadeného rozhodnutí je v tomto ohledu zejména nesprávné a nedostatečné posouzení účelu (důvodu, motivu) realizovaných transakcí týkajících se dluhopisů, jakož i nedostatečné přihlížení k tomu, že žalobkyně svým jednáním reálně neporušila princip tzv. daňové souvztažnosti, který má být předmětnými ustanoveními chráněn.
5. Žalobkyně se v tomto kontextu zabývala smyslem a účelem aplikovaných ustanovení. K § 25 odst. 1 písm. i) ZDP uvedla, že jeho smyslem a účelem je zabránit situacím, kdy by si daňový subjekt jako daňově účinné uplatňoval náklady, které byly vynaloženy za účelem následného pobírání osvobozených příjmů či příjmů, které nejsou předmětem daně. Pokud jde o § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP, jeho smysl a účel je ve své podstatě doplňkový ve vztahu k § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP a spočívá v tom, že za daňově účinné nelze uznat náklady, které byly vynaloženy k pořízení podílu ve společnosti, pokud účelem nabytí tohoto podílu je dosahování osvobozených příjmů z držby podílu v podobě dividend či podílu na zisku.
6. Žalobkyně se dále velmi obsírně vyjádřila obecně k podnikání, jeho účelu a zdrojům, neboť je to dle ní žádoucí pro účely pochopení řešení ekonomické racionality jejího jednání. Žalobkyně podrobně vysvětlovala důvody provedení posuzovaných transakcí včetně přeměn a akvizic, které zapříčinily mj. i její nabytí akcií ALBIXON a vstup do povinnosti vyplácet úroky z Dluhopisů AX. Motivem těchto operací nebylo pobírání osvobozených příjmů z držby akcií ALBIXON, nýbrž vytvoření efektivní podnikatelské korporátní struktury za účelem upevnění a posílení pozice na trhu, otevření širších podnikatelských možností včetně případného bankovního financování, a tím zajištění budoucího podnikatelského růstu a generování vyšších budoucích zdanitelných příjmů z podnikání.
7. Účelem, motivem a důvodem jednání žalobkyně byl zájem o to vytvořit z ní silný podnikatelský subjekt v oblasti nemovitostí za účelem budoucího podnikatelského růstu a

generování zdanitelných příjmů, a to pomocí vytvoření efektivní korporátní nemovitostní struktury, kdy daného stavu by nebylo možné dosáhnout mj. bez změny ve struktuře a vlastnictví dotčených společností. Nastavení splatnosti Dluhopisů AX do roku 2030 navíc dle žalobkyně naznačuje její podnikatelský plán přinést zamýšlené plody teprve až v delším časovém horizontu, který výrazně přesahuje nyní posuzovaná kontrolovaná období.

8. Žalobkyně dále uvedla, že z jí realizovaných transakcí a jejího podnikatelského plánu nijak reálně daňově netěžila ani jimi nenarušovala princip daňové souvztažnosti, jak nesprávně tvrdí žalovaný. V letech 2014, 2017 a 2018, za které byly v plné výši vyloučeny úrokové náklady, totiž žalobkyně vůbec žádné osvobozené dividendové příjmy nepobírala. V těchto obdobích tedy o narušení daňové souvztažnosti ze strany žalobkyně vůbec nelze hovořit. V letech 2015 a 2016 sice žalobkyně nějaké osvobozené příjmy pobírala, ale pouze ve zcela minimální výši v porovnání s příjmy zdanitelnými. K tomu navíc žalobkyně dodala, že žalovanému nic nebránilo, aby za tato období (jakožto daňově neúčinné) vyloučil náklady do výše, jaká odpovídá těmto osvobozeným dividendovým příjmům. V letech 2020 a 2021 pak žalobkyně osvobozené dividendové příjmy pobírala ve vyšších částkách, jak namítá žalovaný, nicméně - právě s ohledem na princip daňové souvztažnosti - si také v daných obdobích neuplatňovala jakožto daňově účinné úrokové náklady.
9. Pokud tedy žalovaný hodlá argumentovat principem daňové souvztažnosti, žalobkyně nesouhlasí s tím, že by ho porušovala. Pokud pobírání osvobozených příjmů nebylo motivem provedených transakcí (a tedy ani motivem, účelem či důvodem vynaložení nákladů), pak není možné dané náklady paušálně a v plné výši vylučovat jako daňově neúčinné. Za této situace je naopak nutné zabývat se reálnými výsledky za jednotlivá zdaňovací období – a jako zákonný pak lze pokládat jedině takový postup, kdy finanční správa vyloučí náklady pouze za ta období, kde nějaké osvobozené příjmy skutečně byly inkasovány (pouze roky 2015 a 2016), a to jen do výše, která odpovídá inkasovaným osvobozeným příjmům. V opačném případě není následován princip daňové souvztažnosti, neboť postup finanční správy nereflektuje ani skutečný účel realizovaných transakcí, ani reálné daňové a hospodářské výsledky, které transakce přinesly.
10. Žalobkyně také upozornila, že jakkoliv se během řízení centrem zájmu finanční správy stalo posuzování ekonomické racionality postupu žalobkyně, není zde tato otázka rozhodná. V této věci je podstatné pouze to, zda účelem (motivem) žalobkyní prováděných transakcí byla držba podílu ALBIXON s cílem inkasování osvobozených dividendových příjmů z ní. Žalobkyně přitom po celé daňové řízení rezolutně popírala, že by realizovanými operacemi takový účel sledovala.
11. S ohledem na textaci napadeného rozhodnutí má žalobkyně za to, že žalovaný svou argumentací směřuje spíše ke zneužití práva, nicméně neprovedl v tomto ohledu judikovaný test zneužití práva a jeho naplnění neprokázal. Dle žalobkyně nebyl žalovaný schopen si zneužití práva ve vztahu ke Dluhopisům AX adekvátně obhájit, proto se raději vydal cestou tvrzeného porušení § 25 odst. 1 písm. zk) a § 25 odst. 1 písm. i) ZDP, aniž by však takový důvod pro vyloučení nákladů měl v této věci opodstatnění.
12. Žalovanému se nepodařilo prokázat, že provedenými operacemi byl sledován účel v podobě držby podílu ALBIXON s cílem inkasování zdanitelných dividendových příjmů, respektive se mu v návaznosti na žalobkyní předloženou obranu nepodařilo vyvrátit, že provedenými operacemi byl sledován účel v podobě vytvoření efektivní korporátní struktury za účelem dosažení budoucího podnikatelského růstu a inkasování vyšších zdanitelných příjmů.

13. V další samostatné části žaloby se pak žalobkyně ohradila také proti vadnému posouzení daňové účinnosti úrokových nákladů týkajících se dluhopisů v celkové hodnotě 21 114 910 Kč. Jde o dluhopisy, které byly emitovány ze strany společnosti TAKTON Consulting s. r. o., IČ: 29140579 (dále též „*TAKTON Consulting*“), jejichž emisní kurz byl této společnosti splacen zápočtem proti úplatě za postoupení pohledávek z Ing. Jaroslava Smetany vůči společnosti ALBION pool, s. r. o., IČ: 26117291 („*ALBION pool*“) na společnost TAKTON Consulting. Žalobkyně následně vstoupila do právního postavení osoby povinné k vyplácení úroků v důsledku fúze se společností TAKTON Consulting, která byla součástí fúze žalobkyně s dluhopisovými společnostmi (dále jen „*Dluhopisy TAKTON*“).
14. V případě Dluhopisů TAKTON daňové orgány úrokové náklady vyloučily pro údajné nesplnění podmínek § 24 odst. 1 ZDP. Konkrétně žalobkyně údajně neprokázala existenci pohledávky vůči ALBION pool, vedle toho žalovaný polemizuje také s ekonomickou racionalitou postupu týkajícího se dluhopisů. Ani jeden ze závěrů žalovaného však není dle žalobkyně důvodný a správný, neboť žalobkyně dostatečně prokázala existenci pohledávky i ekonomickou racionalitu posuzovaného jednání.
15. Žalobkyně má za to, že ve spise založený výpis z bankovního účtu společnosti ALBION pool ze dne 10. 9. 2010 zachycuje došlou platbu ve výši 5 000 000 Kč od Jaroslava Smetany s uvedením titulu „*půjčka*“, a výpis ze dne 27. 10. 2010 došlou platbu ve výši 10 000 000 Kč od Jaroslava Smetany s uvedením titulu „*půjčka*“. Minimálně ve vztahu k částce 15 000 000 Kč tak závěry o neprokázání existence pohledávky Ing. Smetany vůči ALBION pool nemohou obstát, neboť bylo doloženo, že pan Smetana společnosti ALBION pool částku ve výši 15 000 000 Kč bezhotovostně zaslal. Z výpisů je navíc patrný i žalovaným zmiňovaný titul (půjčka). A ostatní žalovaným uváděné parametry, jako je splatnost atp., již nemohou na doložení existence pohledávky nic změnit.
16. Žalobkyně také upozornila, že finanční správa po ní požadovala doložení „*více než 15 let staré pohledávky*“, jak opakovaně uvádí i sám žalovaný. Tato skutečnost by se dle žalobkyně rovněž měla promítnout do požadovaného důkazního standardu.
17. Žalovaný dále vytýká žalobkyni, že neprokázala, že poskytnutá půjčka nebyla do roku 2014 splacena. Žalobkyně tak měla prokázat negativní skutečnost. Pokud chtěl žalovaný argumentaci vést tímto směrem, bylo naopak na něm, aby doložil, že Ing. Smetana do roku 2014 obdržel půjčené peněžní prostředky od korporace ALBION pool zpět.
18. Dle žalobkyně jako důvodný neobstojí ani závěr žalovaného o údajné ekonomické iracionalitě jednání. Korporace TAKTON Consulting totiž v červenci 2014 získala splatné pohledávky vůči společnosti ALBION pool, a to výměnou za dluhopisy, které jsou sice úročené, avšak dosud nesplacené (jejich splatnost byla následně prodloužena až do roku 2030). Záměr o inkasování splatných pohledávek výměnou za dluhopisy s podstatně delší dobou splatnosti se v podnikatelském prostředí rozhodně nejeví jako ekonomicky iracionální ani neobvyklý, když naopak slouží jako efektivní nástroj z hlediska cashflow.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí namítl, že v důsledku následně realizované fúze předmětné pohledávky zanikly. Žalovaný nicméně neprokázal, že by již v době inkasování daných pohledávek společnost TAKTON Consulting věděla o jejich následném zániku. A zároveň i tento následně přijatý podnikatelský plán byl veden ekonomicky racionálním záměrem (vytvoření silné korporátní nemovitostní struktury cílené na otevření širších možností budoucího podnikatelského růstu a generování vyšších zdanitelných příjmů).

20. Žalovaný svou argumentací směřuje opět spíše na institut zneužití práva, nicméně neprovádí v tomto ohledu judikovaný test zneužití práva a jeho naplnění neprokazuje ani neprokázal. Dle žalobkyně nebyl žalovaný schopen si zneužití práva ve vztahu k Dluhopisům TAKTON adekvátně obhájit, a proto se raději vydal pro něj snazší cestou tvrzeného porušení a neprokázání § 24 odst. 1 ZDP, aniž by však takový důvod pro vyloučení nákladů byl v této věci důvodný.
21. S ohledem na shora uvedené je žalobkyně přesvědčena o nesprávnosti, nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, pro které nezbyvá, než je zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení, v rámci kterého vady ve svém rozhodování napraví a dosavadní závěry přehodnotí.

Vyjádření žalovaného k obsahu podané žaloby

22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uvedl, že s uvedenými námitkami žalobkyně nesouhlasí, a dodal, že skutkový stav i právní posouzení věci jsou rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakožto i v celém předloženém spisovém materiálu.
23. Žalovaný souhlasil se žalobkyní pouze potud, že vylučování úroků souvisejících s držbou podílu není automatickým postupem a vždy je třeba podle konkrétních okolností posoudit, co bylo účelem, důvodem či motivem nákupu podílu. Je nesporné, že žalobkyně – coby mateřská obchodní společnost – za dobu držby většinového obchodního podílu (tj. 99,27 %) na základním kapitálu obchodní společnosti ALBIXON pobírala podíly na zisku, a tyto příjmy deklarovala jako osvobozené od daně ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 písm. ze) bodu 1. ZDP v plné výši. Pokud by však náklady související s osvobozenými příjmy byly uplatněny jako náklady snižující základ daně, došlo by k porušení principu daňové souvztažnosti. Žalobkyně se tedy dovolává principu, který sama porušuje. Náklady vážící se k příjmům od daně osvobozeným či dani nepodléhajícím nemohou být zahrnuty mezi náklady snižující základ daně.
24. Emisní kurz dluhopisů v částce 358 855 090 Kč byl splacen zápočtem s kupní cenou akcií – což je finanční majetek, který generuje podíly na zisku, proto nákladové úroky z těchto dluhopisů jsou jednoznačně navázány na osvobozené příjmy z těchto akcií. Pro posouzení daňové uznatelnosti úrokových nákladů, které byly vynaloženy v souvislosti s pořízením obchodního podílu na obchodní společnosti ALBIXON, není rozhodující, zda žalobkyně z této investice realizovala osvobozený příjem, ale je to účel a důvod, pro který byla tato investice pořízena, a k dosažení jakých příjmů tyto vynaložené náklady vedly.
25. Pokud jde o Dluhopisy AX, žalovaný setrval na názoru, že nelze spatřovat vazbu mezi úrokovými náklady, které byly bezpochyby použity k uhrazení ceny za pořízení obchodního podílu v dceřiné obchodní společnosti ALBIXON, a budoucími příjmy, které vznikly kupř. z pronájmu nemovitých věcí, které žalobkyně vlastní. Držba obchodního podílu v dceřiné obchodní společnosti ALBIXON generuje příjmy z vlastnictví tohoto aktiva, a tyto jsou od daně osvobozené. Namísto toho žalobkyní zmiňované příjmy jsou příjmy obchodní společnosti ALBIXON plynoucí z jí vlastněných aktiv, které nabyta žalobkyně v důsledku rozdělení. K těmto příjmům (výnosům), kterých bylo dosaženo provozováním získaného majetku (kupř. jeho pronájemem), byly vynaloženy zcela odlišné náklady (např. odpisy, mzdové náklady, náklady na spotřebu elektrické energie a vody, náklady na opravy a udržování atp.), nikoliv úrokové náklady z dluhopisů.

26. Stran Dluhopisů TAKTON správce daně opakovaně vyzýval žalobkyni, aby doložila reálnou existenci pohledávky za obchodní společností ALBION pool, kterou měla obchodní společnost TAKTON Consulting získat jako protihodnotu za emisní kurz dluhopisů. To se však žalobkyni nepodařilo. Žalobkyně jednak předložila důkazní prostředky, ke kterým neposkytla žádné vysvětlení, a jejich souvislost se zde řešeným předmětem sporu zůstala zcela neobjasněna, a dále také čtyři výpisy z běžného účtu vedeného u České spořitelny, a. s., přičemž u dvou výpisů z běžného účtu (ze dne 26. 7. 2006 a ze dne 10. 8. 2006) není vůbec uvedeno, kdo je osobou, která finanční prostředky poskytuje (natož pak titul platby). U zbylých dvou výpisů z běžného účtu jsou sice zřejmé toliko dvě platby, o kterých se žalobkyně v žalobě zmiňuje, a sice ze dne 10. 9. 2010 ve výši 5 000 000 Kč a ze dne 27. 10. 2010 ve výši 10 000 000 Kč, obě s označením „půjčka“, přičemž tyto dva výpisy z běžného účtu nejsou důkazem, že závazek obchodní společnosti ALBION pool vůči Ing. Jaroslavu Smetanovi trval i v kalendářním roce 2014, kdy došlo ke změně na straně věřitele z Ing. Jaroslava Smetany nejdříve na obchodní společnost TAKTON Consulting a posléze na žalobkyni.
27. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) zcela jednoznačně vyplývá, že k tomu, aby byl vynaložený náklad považován za daňově uznatelný, musí mezi ním a podnikatelskou činností existovat jasná, ekonomicky racionální vazba, která v případě žalobkyně nebyla prokázána. Vydáním a upsáním dluhopisů žalobkyně nezískala žádný dodatečný příjem, a současně také ani tento náklad (tj. úroky z vydaných dluhopisů) v budoucnu nemohl vést k dosažení, zajištění a udržení příjmů. V transakci spočívající v pořízení více než 15 let staré pohledávky za její nominální hodnotu, jejíž existence nebyla nadto zcela doložena, a která s největší pravděpodobností nebyla úročena, za využití úročeného finančního nástroje, nelze spatřovat žádné ekonomické *ratio*. O to více s ohledem na skutečnost, že se transakce účastnily spojené osoby a nebyla doložena úhrada předmětné pohledávky.
28. Institut zneužití práva je prostředkem *ultima ratio*, který plní funkci „záchranné brzdy“ pro případ, že by právní pravidla při svém doslovném uplatnění vedla k rozporu s materiální spravedlností, neboť by byla využita v rozporu se smyslem a účelem dané právní úpravy. Jak judikoval NSS v rozsudku sp. zn. 1 Afs 61/2015 ze dne 10. 11. 2015, ve věci *SARA ML s. r. o.*, s konceptem zneužití práva by se mělo zacházet „jako se šafránem“, přičemž orgány veřejné moci „by obecně měly odolávat pokušení vydávat se v argumentaci právě jeho cestou, pokud se nabízí cesta jiná“. K tomu, aby mohl správce daně (žalovaný) vůbec přistoupit k „testu zneužití práva“, musí být nejprve (formálně) naplněna hypotéza ustanovení § 24 odst. 1 ZDP. Jelikož žalobkyně v případě obou skupin dluhopisů neprošla buď přes „obecné síto“ daňové uznatelnosti uvedené v ustanovení § 24 odst. 1 ZDP anebo naopak přes „speciální síto“ daňové (ne)uznatelnosti uvedené v ustanovení § 25 odst. 1 ZDP, nepřistoupili správce daně ani žalovaný k zatažení pomyslné „záchranné brzdy“ v podobě aplikace institutu zneužití práva. Odkazuje-li tedy žalobkyně v žalobě opakovaně na institut zneužití práva, jedná se dle žalovaného o odkazy zcela zjevně předčasné, neboť nejprve je nutné odsouhlasit daňovou uznatelnost nákladů, a až poté je možné provádět žalobkyni tolik požadovaný „judikovaný test zneužití práva“.
29. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobkyní vznesené námitky nejsou důvodné. Žalovaný proto navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu zamítl s tím, že žalobkyni se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Rozhodné skutkové okolnosti, dosavadní průběh řízení a obsah spisového materiálu

30. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
31. U žalobkyně byla dne 1. 4. 2022 zahájena daňová kontrola na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roků 2014, 2015, 2016, 2017 a 2018, a to doručením Oznámení o zahájení daňové kontroly čj. 2714987/22/2005-61564-112132 do datové schránky zástupkyně daňového subjektu. Daňová kontrola byla zahájena v rozsahu kontroly finančních nákladů ve vztahu k vydaným dluhopisům uvedeným na řádku *B.II.6. pasiv Rozvahy* (od roku 2016 vykazovaných na řádku *C.I.1. pasiv Rozvahy*). Správce daně prověřoval daňovou účinnost nákladových úroků plynoucích z dluhopisů, které byly emitovány právními předchůdci daňového subjektu. Nákladové úroky plynoucí z dluhopisů byly účtovány na syntetický nákladový účet 562 – *nákladové úroky s analytickým rozlišením*. Daňový subjekt nákladové úroky jako daňově účinné zahrnoval do základu daně.
32. V průběhu daňové kontroly byl daňový subjekt vyzván k prokázání jednotlivých skutečností, o kterých vznikly správci daně pochybnosti, a to výzvou čj. 5591703/22/2005-61564-108357 ze dne 24. 6. 2022 (dále též „*Výzva 1*“, doručena téhož dne), a výzvou čj. 8486380/22/2005-61564-108357 ze dne 4. 11. 2022 (dále též „*Výzva 2*“, doručena téhož dne).
33. Dne 21. 4. 2023 byl daňový subjekt seznámen s dosavadním výsledkem kontrolního zjištění, viz písemnost *Dosavadní výsledek kontrolního zjištění*, čj. 3024976/23/2005-61564-108357, který byl doručen zástupci daňového subjektu stejný den. Daňový subjekt se k výsledkům kontrolního zjištění vyjádřil dne 30. 6. 2023 pod čj. 5980107/23/2005-61564-108357, viz písemnost „*Reakce na Dosavadní výsledek kontrolního zjištění ze dne 21. 4. 2023*, čj. 3024976/23/2005-61564-108357“.
34. Zpráva o daňové kontrole čj. 7381847/23/2005-61564-10835 byla projednána se zástupcem daňového subjektu dne 3. 10. 2023 v rámci ústního jednání, viz protokol čj. 7382368/23/2005-61564-108357. Daňová kontrola tak byla ukončena dne 3. 10. 2023 podepsáním a převzetím Zprávy včetně Oznámení o ukončení daňové kontroly čj. 7382368/23/2005-61564-108357.
35. Daň z příjmů právnických osob byla doměřena vydáním dodatečných platebních výměrů specifikovaných v bodě 1 tohoto rozsudku, tj. dokazováním, jak vyplývá ze Zprávy a na základě kontrolních zjištění došlo ke zvýšení základu daně podle § 23 odst. 3 ZDP:
36. Za zdaňovací období roku 2014 v souhrnné výši 8 332 480,80 Kč, neboť daňový subjekt
- 1a) uplatnil v rozporu se ZDP úroky z finančního nástroje (korunové dluhopisy ve výši 358 855 090 Kč emitované předchůdci daňového subjektu) ve výši 7 646 246,22 Kč, vynaložené k pořízení podílu v dceřiné společnosti ALBIXON (náklady mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti) dle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP ve spojení s § 25 odst. 1 písm. i) ZDP (viz Zpráva, kontrolní zjištění 1a), str. 7 až 15, 58 až 72),
- 1b) neprokázal oprávněnost uplatnění daňových nákladů dle § 24 odst. 1 ZDP ve výši 686 234,58 Kč, část emisního kurzu dluhopisů ve výši 21 114 910 Kč emitovaných společností TAKTON Consulting byla využita na uhrazení kupní ceny za postoupení pohledávek Ing. Jaroslava Smetany vůči společnosti ALBION pool z titulu půjček, přičemž existence více než 15 let staré pohledávky nebyla zcela doložena (viz Zpráva, kontrolní zjištění 1b), str. 15 až 18, 72 až 73),

37. Za zdaňovací období roku 2015 v souhrnné výši 26 600 000,- Kč, neboť daňový subjekt

1a) uplatnil v rozporu se ZDP úroky z finančního nástroje (korunové dluhopisy ve výši 358 855 090 Kč emitované předchůdci daňového subjektu) ve výši 25 121 956,30 Kč, vynaložené k pořízení podílu v dceřiné společnosti ALBIXON (náklady mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti) dle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP ve spojení s § 25 odst. 1 písm. i) ZDP (viz Zpráva, kontrolní zjištění 1a), str. 7 až 15, 58 až 72),

1b) neprokázal oprávněnost uplatnění daňových nákladů dle § 24 odst. 1 ZDP ve výši 1 478 043,70 Kč, část emisního kurzu dluhopisů ve výši 21 114 910 Kč emitovaných společností TAKTON Consulting byla využita na uhrazení kupní ceny za postoupení pohledávek Ing. Jaroslava Smetany vůči společnosti ALBION pool z titulu půjček, přičemž existence více než 15 let staré pohledávky nebyla zcela doložena (viz Zpráva, kontrolní zjištění 1b), str. 15 až 18, 72 až 73),

38. Za zdaňovací období roku 2016 v souhrnné výši 26 600 000,- Kč, neboť daňový subjekt

1a) uplatnil v rozporu se ZDP úroky z finančního nástroje (korunové dluhopisy ve výši 358 855 090 Kč emitované předchůdci daňového subjektu) ve výši 25 121 956,30 Kč, vynaložené k pořízení podílu v dceřiné společnosti ALBIXON (náklady mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti) dle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP ve spojení s § 25 odst. 1 písm. i) ZDP (viz Zpráva, kontrolní zjištění 1a), str. 7 až 15, 58 až 72),

1b) neprokázal oprávněnost uplatnění daňových nákladů dle § 24 odst. 1 ZDP ve výši 1 478 043,70 Kč část emisního kurzu dluhopisů ve výši 21 114 910 Kč emitovaných společností TAKTON Consulting byla využita na uhrazení kupní ceny za postoupení pohledávek Ing. Jaroslava Smetany vůči společnosti ALBION pool z titulu půjček, přičemž existence více než 15 let staré pohledávky nebyla zcela doložena (viz Zpráva, kontrolní zjištění 1b), str. 15 až 18, 72 až 73).

39. Proti vydaným DPV 2014, DPV 2015 a DPV 2016 podal daňový subjekt v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém žádá jejich zrušení. K odvolání daňový subjekt nepředložil žádné další nové důkazní prostředky. Žalovaný následně vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil DPV 2014, DPV 2015 a DPV 2016.

Jednání před soudem

40. Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 25. 9. 2025 zástupce žalobkyně zopakoval stěžejní obsah žalobních bodů a reagoval na vyjádření žalovaného, přičemž zcela setrval na své žalobní argumentaci a požádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení.

41. Zástupce žalovaného se u jednání soudu zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na své písemné vyjádření k obsahu žaloby. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a žalobkyni náhradu nákladů řízení nepřiznával, sám náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Posouzení věci soudem

42. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „ř. s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z

úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

43. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
44. Žaloba není důvodná.
45. Předmětem sporu je daňová uznatelnost úrokových nákladů plynoucích z dluhopisů (emitovaných právními předchůdci), které byly využity k zakoupení akcií v dceřiné společnosti ALBIXON a daňových nákladů z uhrazené kupní ceny za postoupení pohledávek Ing. Jaroslava Smetany vůči společnosti ALBION pool z titulu půjček.

Skutková zjištění

46. Soud nejprve rekapituluje následující, pro jeho rozhodnutí podstatné skutkové okolnosti. V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že skutkový stav nebyl mezi účastníky sporný, liší se však jejich pohledy na jeho hodnocení v daňové rovině.
47. Žalobkyně vznikla dne 22. 1. 2013 zápisem do veřejného rejstříku, přičemž ke dni 31. 12. 2013 nevykazovala žádné výnosy a jediným akcionářem žalobkyně byl v období ode dne 23. 1. 2014 do dne 25. 7. 2014 Ing. Jaroslav Smetana.

Dluhopisy AX:

48. V prosinci kalendářního roku 2012 byly založeny (jako tzv. *ready-made*) dluhopisové obchodní společnosti, které rovněž v průběhu prosince kalendářního roku 2012 rozhodly o emisi zaknihovaných tzv. korunových dluhopisů, a to v celkové výši 380 000 000 Kč. Tyto dluhopisy byly ještě v kalendářním roce 2012 prodány obchodní společnosti SPOLEČNOSTI RAZ, DVA, TŘI, SE, IČ: 29137390 (dále jen „*SPOLEČNOSTI 123*“), nicméně emisní kurz dluhopisů nebyl emitentům (tj. dluhopisovým obchodním společnostem) uhrazen. Dne 27. 6. 2014 žalobkyně zakoupila podíly v dluhopisových obchodních společnostech za celkovou částku 1,6 milionu Kč a stala se tak jejich stoprocentním vlastníkem. Téhož dne Ing. Jaroslav Smetana (jakožto kupující) uzavřel s obchodní společností SPOLEČNOSTI 123 (jakožto prodávajícím) *Smlouvy o úplatném převodu dluhopisů* emitovaných dluhopisovými obchodními společnostmi v celkové výši 380 000 000 Kč.
49. Podle *Projektů rozdělení odštěpením sloučením* vyhotoveného dne 17. 7. 2014 (dále jen „*Projekt rozdělení*“), došlo k rozdělení obchodní společnosti ALBIXON formou odštěpení sloučením na žalobkyni. Rozhodný den rozdělení byl stanoven na den 1. 1. 2014. Z projektu rozdělení se podává, že obchodní společnost ALBIXON (tj. rozdělovaná obchodní společnost) má ke dni vyhotovení Projektů rozdělení dva akcionáře, a sice Ing. Jaroslava Smetanu (825 ks kmenových akcií, tj. 75% obchodní podíl) a pana Libora Smetanu (275 ks kmenových akcií, tj. 25% obchodní podíl), a že žalobkyně (tj. nástupnická obchodní společnost) má ke dni vyhotovení projektu rovněž dva akcionáře, a sice taktéž Ing. Jaroslava Smetanu (75 ks kmenových akcií, tj. 75% obchodní podíl) a taktéž pana Libora Smetanu (25 ks kmenových akcií, tj. 25% obchodní podíl).
50. Dne 3. 9. 2014 uzavřel Ing. Jaroslav Smetana (akcionář obchodní společnosti ALBIXON) s dluhopisovými společnostmi (vyjma obchodní společnosti VEROTON) *Smlouvy o převodu cenných papírů*, jejichž předmětem byl úplatný převod akcií obchodní společnosti ALBIXON. Celkově bylo převedeno 817 ks akcií obchodní společnosti ALBIXON, a to

Ing. Jaroslavem Smetanou (jakožto převodcem) na dluhopisové obchodní společnosti (jakožto nabyvatelé) za celkovou cenu 268 355 090 Kč.

51. Dále dne 3. 9. 2014 uzavřel pan Libor Smetana (rovněž akcionář obchodní společnosti ALBIXON) s dluhopisovými společnostmi (konkrétně s obchodními společnostmi BELATA a VEROTON) *Smlouvy o převodu cenných papírů*, jejichž předmětem byl úplatný převod akcií obchodní společnosti ALBIXON. Celkově bylo převedeno 275 ks akcií obchodní společnosti ALBIXON, a to panem Liborem Smetanou (jakožto převodcem) na dluhopisové obchodní společnosti (jakožto nabyvatelé) za celkovou cenu 90 500 000 Kč. Pan Libor Smetana ještě tentýž den (tj. dne 3. 9. 2014) postoupil *Smlouvami o postoupení pohledávky* své pohledávky na úhradu kupní ceny akcií v celkové výši 90 500 000 Kč Ing. Jaroslavu Smetanovi, který tak k tomuto datu disponoval pohledávkou v celkové výši 358 855 090 Kč z titulu kupních cen akcií obchodní společnosti ALBIXON.
52. Vzhledem k tomu, že dluhopisové obchodní společnosti byly již v okamžiku převodu akcií vlastněny žalobkyní, jejíž akcionáři byli sourozenci Ing. Jaroslav Smetana a pan Libor Smetana („*sourozenci Smetanovi*“), převodem vlastnictví obchodního podílu v obchodní společnosti ALBIXON od fyzických osob sourozenců Smetanových na žalobkyni tak nedošlo ke změně v osobě skutečného (konečného) vlastníka.
53. Konečně pak dne 3. 9. 2014 byly podepsány *Dohody o započtení pohledávek* mezi Ing. Jaroslavem Smetanou a dluhopisovými obchodními společnostmi. Týkaly se pohledávek vzniklých z titulu neuhrazené kupní ceny za převod obchodního podílu (akcií) v obchodní společnosti ALBIXON a neuhrazeného emisního kurzu dluhopisů.
54. Podle *Projektů vnitrostátní fúze* sloučením vyhotoveného dne 1. 10. 2014 („*Projekt fúze sloučením*“), došlo k fúzi žalobkyně s dluhopisovými obchodními společnostmi, v důsledku čehož zanikly dluhopisové obchodní společnosti sloučením (tedy zrušily se bez likvidace) a jejich univerzálním nástupcem se stala žalobkyně, na kterou přešlo jmění zanikajících dluhopisových obchodních společností (právní účinek přeměny nastal ke dni 23. 12. 2014). Žalobkyně tak nabyla obchodní podíl v obchodní společnosti ALBIXON jakožto právní nástupce zanikajících dluhopisových obchodních společností. Žalobkyně tak získala do vlastnictví 99,27 % obchodní společnosti ALBIXON a současně vstoupila do pozice dlužníka z titulu emitovaných korunových dluhopisů, přičemž v předmětných zdaňovacích obdobích uplatnila žalobkyně v daňově uznatelných nákladech mimo jiné úroky plynoucí z dluhopisů, které byly využity dluhopisovými obchodními společnostmi k úhradě nákupu akcií obchodní společnosti ALBIXON od sourozenců Smetanových za cenu 358 588 090 Kč.

Dluhopisy TAKTON:

55. Dne 1. 7. 2014 byla *Dohodou o započtení pohledávek* část emisního kurzu dluhopisů ve výši 21 114 910 Kč započtena s cenou pohledávek, které postoupil Ing. Jaroslav Smetana obchodní společnosti TAKTON Consulting taktéž dne 1. 7. 2014 na základě *Smlouvy o postoupení pohledávek* ve výši 21 114 910 Kč (cena za úplatné postoupení se rovnala ceně postupovaných pohledávek). Předmětem postoupení byly pohledávky Ing. Jaroslava Smetany vůči obchodní společnosti ALBION pool z titulu poskytnutých půjček. Obchodní společnost ALBION pool byla vůči žalobkyni osobou spojenou, a to prostřednictvím sourozenců Smetanových, resp. v některých zdaňovacích obdobích prostřednictvím britské obchodní společnosti ALBION FINANCIAL GROUP LIMITED a americké obchodní společnosti GREEN KEY LLC, přičemž tyto (zahraniční) obchodní společnosti vykazují silné vazby na Ing.

Jaroslava Smetanu (v podrobnostech srov. bod [95] napadeného rozhodnutí). Podle Projektu fúze sloučením došlo dne 1. 10. 2014 k fúzi žalobkyně mimo jiné s obchodní společností TAKTON Consulting, v důsledku čehož obchodní společnost TAKTON Consulting zanikla sloučením (tedy zrušila se bez likvidace) a jejím univerzálním nástupcem se stala žalobkyně, na kterou přešlo jmění zanikající obchodní společnosti TAKTON Consulting (právní účinek přeměny nastal ke dni 23. 12. 2014).

56. Podle *Projektu vnitrostátní fúze sloučením* vyhotoveného dne 13. 4. 2014 došlo k fúzi žalobkyně s obchodní společností ALBION pool a obchodní společností JARDAB s.r.o., IČ: 01616200 (dále také „JARDAB“), v důsledku čehož zanikly obchodní společnosti ALBION pool a JARDAB sloučením (tedy zrušily se bez likvidace) a jejich univerzálním nástupcem se stala žalobkyně, na kterou přešlo jmění zanikajících obchodních společností ALBION pool a JARDAB (právní účinek přeměny nastal ke dni 8. 7. 2015).

Doměření daně z příjmu právnických osob

57. Žalovaný ve vztahu k Dluhopisům AX doměřil žalobkyni daň z příjmu právnických osob za předmětná období, neboť daňový subjekt uplatnil v rozporu se ZDP úroky z finančního nástroje (korunových dluhopisů) využitých k zakoupení akcií v dceřiné společnosti ALBIXON. Ve vztahu k dluhopisům TAKTON žalovaný doměřil žalobkyni daň z příjmu právnických osob za předmětná období, neboť transakce spočívající v pořízení více než 15 let staré pohledávky za její nominální hodnotu nebyla zcela doložena, přičemž transakce se účastnily spojené osoby.

Obecné právní otázky – rozložení důkazního břemene

58. Otázce rozložení důkazního břemene v daňovém řízení se správní soudy opakovaně věnovaly. V této souvislosti lze odkázat například na rozsudek ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 Afs 21/2013-66 (dostupný, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu, též online na www.nssoud.cz), ve kterém Nejvyšší správní soud popsal rozložení důkazního břemene následovně: „*Daňové řízení je postaveno na zásadě, že daňový subjekt má jednak povinnost daň přiznat (břemeno tvrzení) a jednak povinnost toto své tvrzení prokázat (břemeno důkazní). [...] Svá tvrzení daňový subjekt prokazuje zejména svým účetnictvím a jinými povinnými evidencemi a záznamy (srov. např. rozsudky NSS ze dne 26. 9. 2012, čj. 8 Afs 14/2012 - 65, ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007 - 119, č. 1572/2008 Sb. NSS, ze dne 16. 7. 2009, čj. 1 Afs 57/2009 - 83, nebo ze dne 8. 7. 2010, čj. 1 Afs 39/2010 - 124). I když daňový subjekt předloží formálně bezvadné účetní doklady, správce daně může ve smyslu § 31 odst. 8 písm. c) zákona o správě daní, respektive § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, vyjádřit pochybnosti týkající se věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. V tomto ohledu správce daně tíží důkazní břemeno ve vztahu k důvodnosti jeho pochyb. Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují „vážné a důvodné pochyby“ (srov. cit. rozsudek čj. 2 Afs 24/2007 - 119). Správce daně je proto povinen označit konkrétní skutečnosti, na jejichž základě hodnotí předložené evidence jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Jen tak může unést své zákonné důkazní břemeno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, čj. 9 Afs 30/2008 - 86). Pokud správce daně shora uvedené skutečnosti prokáže, důkazní břemeno přechází zpět na daňový subjekt, který je povinen doložit pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví ve vztahu k danému obchodnímu případu, popř. svá tvrzení korigovat. Tyto skutečnosti bude daňový subjekt prokazovat zpravidla jinými důkazními prostředky než vlastním účetnictvím (srov. cit. rozsudky*

Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 39/2010 - 124, či čj. 2 Afs 24/2007 - 119.“ K obdobným závěrům dospěl NSS i např. v rozsudcích ze dne 30. 9. 2015, čj. 2 Afs 193/2015-70, ze dne 12. 2. 2015, čj. 9 Afs 152/2013-49, ze dne 14. 12. 2016, čj. 4 Afs 179/2016-60, ze dne 18. 1. 2012, čj. 1 Afs 75/2011-62, či ze dne 4. 2. 2021, čj. 7 Afs 224/2020-31.

59. Z uvedeného vyplývá, že primární povinnost prokázat rozhodné skutečnosti má daňový subjekt, který doklady předkládá. Správce daně je povinen „*pouze*“ prokázat, že existují vážné a důvodné pochybnosti o údajích, v předložených dokladech tvrzených. Správce daně proto musí uvést konkrétní pochybnosti o věrohodnosti, úplnosti, průkaznosti nebo správnosti účetnictví či předložených dokladů. Je nutno zdůraznit, že správce daně není povinen prokazovat, že k plnění došlo jiným způsobem, správce daně je povinen prokázat pochybnosti o tom, že k plnění došlo způsobem, který vyplývá z předložených dokladů.
60. Soud konstatuje, že není sporu o tom, že důkazní břemeno k prokázání veškerých skutečností uvedených v daňových přiznáních tížilo žalobkyni. Ta správci daně předložila zaúčtování úroků z dluhopisů za předmětná zdaňovací období, doklady vztahující se k vyplacení úroků z dluhopisů, podklady vztahující se ke splacení emisního kurzu dluhopisů SP Invest 2032, emisní podmínky dluhopisů, projekt fúze, znalecké posudky k ocenění akcií společnosti ALBIXON a WINCHESTER SE, zprávu auditora o ověření účetní závěrky společnosti Veroton Systém s.r.o., notářské záznamy o přeměnách zaknihovaných dluhopisů na listinné, smlouvy vztahující se k převodům dluhopisů, smlouvy o převodu obchodních podílů ve společnosti ALBIXON a smlouvy o zápočtu, vztahující se k uhrazení emisních cen dluhopisů.
61. Po seznámení se s předloženými doklady vznikly správci daně důvodné pochybnosti. Tímto bylo opět na žalobkyni, aby předložila důkazní prostředky prokazující její tvrzení. Ve výzvě musí být pochybnosti uvedeny způsobem, který daňovému subjektu umožní, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 110/2007-102 zdůraznil, že *„[e]xistence pochybnosti správce daně o zákonem předepsaných skutečnostech je tedy nutnou podmínkou pro zahájení vytrýkacího řízení. V materiálním právním státě, v němž je vyloučena libovůle orgánů veřejné moci, musí být existence pochybnosti opřena o skutkové důvody, tj. o důvody objektivně existující a nespočívající toliko v úsudku a vůli příslušných pracovníků správce daně. Jen tak - tedy ověřením existence a povahy těchto skutkových důvodů – je možno zaručit přezkoumatelnost toho, zda příslušný správce daně skutečně pochybnost o tvrzeních daňového subjektu měl, anebo zda ji neměl a požadoval na daňovém subjektu vysvětlení a prokazování jím tvrzených skutečností toliko na základě zákonem nedovoleného náhodného výběru či dokonce na základě z libovůle vycházejícího či jinak mimo zákonná kritéria se pohybujícího úsudku pracovníka správce daně.“*
62. Správce daně Výzvou 1 vyzval žalobkyni k prokázání, že úroky plynoucí z emitovaných dluhopisů (Dluhopisy AX), které byly daňovým subjektem uplatněny jako daňově uznatelné výdaje, byly v předmětných obdobích vynaloženy k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů v souladu s § 24 ZDP. Správce daně ve Výzvě 1 rovněž vyzval žalobkyni k předložení smluv zmiňovaných ve Smlouvě o postoupení pohledávek ze dne 1. 7. 2014 (dále též „*Smlouva*“) a k prokázání, že došlo k reálnému poskytnutí půjček, které byly předmětem Smlouvy (Dluhopisy TAKTON).
63. Správce daně Výzvou 2 opětovně vyzval žalobkyni k prokázání daňové uznatelnosti úroků z dluhopisů (Dluhopisy AX) v souladu s § 24 ZDP a rovněž k vysvětlení, jaké racionální

ekonomické důvody vedly daňový subjekt k rozhodnutí zakoupit podíly v dluhopisových společnostech a následně k provedení fúze s těmito společnostmi. Správce daně Výzvou 2 také vyzval žalobkyni k předložení důkazních prostředků, z nichž by vyplynulo, že položky přijatých plateb uvedených na předložených bankovních výpisech byly přijaty od Ing. Jaroslava Smetany z titulu půjčky, ke sdělení, zda byla půjčka úročená a k prokázání, že úroky z dluhopisů z částky 21 114 910 Kč, která byla použita k úhradě kupní ceny pohledávek, byly vynaloženy za účelem dosažení, zajištění a udržení příjmů kontrolovaných zdaňovacích obdobích (Dluhopisy TAKTON).

64. Soud z hlediska logiky věci proto nejprve přezkoumal Výzvu 1 a Výzvu 2 a shledal, že obě výzvy splňují všechny požadavky kladené na prokázání skutečností. Správce daně jasně a srozumitelně formuloval své pochybnosti - tyto pochybnosti vycházejí z logického hodnocení zjištěných skutečností o osobě žalobkyně i z hodnocení dalších skutečností, které vyplývají z podkladů shromážděných v daňovém řízení.
65. Žalobkyně na Výzvu 1 reagovala podáním ze dne 12. 8. 2022, čj. 6872980/22/2005-61564-112132 a na Výzvu 2 podáním ze dne 5. 12. 2022, čj. 9134102/22/2005-61564-108357. Žalobkyně předložila inventarizaci, bankovní výpisy, výstupy z portálu Centrální depozitář cenných papírů, potvrzení o vypořádání převodu cenných papírů vystavené Českou spořitelnou, atd.

Skutkový závěr

66. Městský soud v Praze tedy shrnuje, že žalobkyně uskutečněním fúze s dluhopisovými společnostmi (tyto nevykonávaly jinou činnost kromě emise korunových dluhopisů a následně byly vlastněny daňovým subjektem) a následným nákupem akcií společnosti ALBIXON se zapojením korunových dluhopisů získala téměř stoprocentní podíl ve společnosti ALBIXON. Nákup obchodního podílu ALBIXON byl financován za využití emise korunových dluhopisů (cena akcií uhrazena přímo zápočtem s kupní cenou dluhopisů), přičemž je zřejmé, že daňový subjekt je ve vztahu ke společnosti ALBIXON mateřskou společností ve všech kontrolovaných zdaňovacích obdobích (příjmy plynoucí z držby podílu dceřiné společnosti jsou osvobozeny i před splněním lhůty 12 měsíců držby podílu, pokud je tato lhůta dodržena následně).
67. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že existence pohledávky za společností ALBION pool, kterou měla společnost TAKTON Consulting jako protihodnotu za emisní kurz dluhopisů získat, nebyla žalobkyní zcela doložena. Správce daně opakovaně vyzýval žalobkyni k tomu, aby doložila reálnou existenci pohledávky za obchodní společností ALBION pool, kterou měla obchodní společnost TAKTON Consulting získat jako protihodnotu za emisní kurz dluhopisů. Žalobkyně předložila čtyři výpisy z běžného účtu vedeného u České spořitelny, a.s., přičemž u dvou výpisů z běžného účtu (ze dne 26. 7. 2006 a ze dne 10. 8. 2006) není vůbec uvedeno, kdo je osobou, která finanční prostředky poskytuje, ani titul platby. U zbylých dvou výpisů z běžného účtu jsou sice zřejmé dvě platby, a sice ve dne 10. 9. 2010 ve výši 5 000 000 Kč a ve dne 27. 10. 2010 ve výši 10 000 000 Kč s označením „půjčka“, avšak lze souhlasit se žalovaným, že tyto dva výpisy z běžného účtu nejsou důkazem, že závazek obchodní společnosti ALBION pool vůči Ing. Jaroslavu Smetanovi trval i v kalendářním roce 2014, kdy došlo ke změně na straně věřitele z Ing. Jaroslava Smetany nejdříve na obchodní společnost TAKTON Consulting a posléze na žalobkyni.

Posouzení jednotlivých žalobních bodů – důvodnost žaloby

68. Správce daně i žalovaný vyloučili daňovou uznatelnost úrokových nákladů podle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP ve spojení s § 25 odst. 1 písm. i) téhož zákona (Dluhopisy AX) a uplatněných daňových nákladů podle § 24 odst. 1 ZDP (Dluhopisy TAKTON).
69. Podle § 25 odst. 1 písm. i) ZDP „*Za výdaje (náklady) vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat zejména výdaje (náklady) vynaložené na příjmy, které nejsou předmětem daně, na příjmy od daně osvobozené nebo nezahrnované do základu daně a u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 rovněž výdaje (náklady) vynaložené na příjmy vyňaté podle mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění, převyšující tyto příjmy.*“
70. Podle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP „*Za výdaje (náklady) vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat zejména výdaje (náklady) mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti. Úroky z úvěrů a půjček přijatých v období šesti měsíců před nabytím tohoto podílu se považují za výdaj (náklad) přímo související s držbou podílu v dceřiné společnosti po dobu trvání této držby a po dobu, kdy podíl drží osoba, která je s osobou, která úvěr nebo půjčku přijala, spojenou osobou, pokud poplatník neprokáže, že úvěr nebo půjčka s držbou tohoto podílu nesouvisí.*“
71. Podle § 24 odst. 1 ZDP „*Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.⁵⁾ Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny. Pokud poplatník účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem některé účetní operace kompenzovaně, posuzují se náklady, jejichž uznatelnost je limitována výší příjmů s nimi souvisejících, obdobně jako by byly účtovány odděleně náklady a výnosy.*“
72. Daňové orgány v posuzované věci kvalifikovaly úrokové náklady jako náklady mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti (Dluhopisy AX) a neuznaly daňové náklady související s pořízením více než 15 let staré pohledávky (Dluhopisy TAKTON).
73. Obecné východisko daňové uznatelnosti nákladů je upraveno v § 24 odst. 1 ZDP. Podle něj lze odečíst od základu daně jen takové náklady, které poplatník vynaložil na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Ustálená judikatura vysvětluje smysl tohoto ustanovení tak, že se musí jednat o výdaje za tímto účelem (dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů) vynaložené. To znamená, že se daňový subjekt v okamžiku, kdy transakci uzavíral, mohl rozumně domnívat (s přihlédnutím ke všem rizikům, jež mohl v dané době rozumně odhadnout a zohlednit), že daná transakce mu může s rozumnou pravděpodobností v budoucnu generovat (zdanitelný) příjem. Judikatura naopak setrvale odmítá použití zužujícího výkladu, podle něhož by bylo rozhodující, zda daný náklad bude v totožném (či bezprostředně následujícím) zdaňovacím období opravdu reálně následován vznikem konkrétní položky předpokládaného specifikovaného příjmu. K tomu viz rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 44/2003-73, ze dne 10. 2. 2005, čj. 2 Afs 90/2004-70, ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 Afs 13/2005-60, č. 718/2005 Sb. NSS, ze dne 11. 7. 2008, čj. 8 Afs 72/2007-65, ze dne 16. 7. 2009, čj. 1 Afs 57/2009-83, ze dne 1. 3. 2010, čj. 5 Afs 74/2009-111, ze dne 30. 4. 2015, čj. 8 Afs 144/2014-46, ze dne 23. 9. 2020, čj. 2 Afs 229/2018-54, ze dne 18. 9. 2023, čj. 4 Afs 115/2023-90, či usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2009, čj. 2 Afs 180/2006-64, č. 1984/2010 Sb. NSS).

74. Stejnou optikou je pak třeba nahlížet i na náklady vynaložené na dosažení příjmů, které nejsou zdanitelným příjmem. Pokud tedy poplatník vynakládá určitý náklad s vidinou toho, že z něj bude generovat příjem, který není zahrnován do základu daně (např. je od daně osvobozen), je třeba takový náklad v souladu s principem daňové souvztažnosti vyloučit jako nedaňový. Takové náklady nelze považovat za daňově účinné, neboť od počátku nenaplníjí základní východisko daňové uznatelnosti spočívající v tom, že byly vynaloženy za účelem dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Stejně jako v případě daňově uznatelných nákladů neplatí, že by odpovídající zdanitelný příjem musel být dosažen v totožném zdaňovacím období jako náklad vynaložený na něj, tak ani v případě nákladů neuznatelných pro jejich souvislost s příjmem nezahrnovaným do základu daně nemůže platit, že nejsou nedaňové, nebyl-li odpovídající příjem dosažen v totožném zdaňovacím období. Podstatný je vždy účel a důvod, za kterým byly příslušné náklady vynaloženy, tedy k dosažení jakých příjmů tyto náklady sloužily.
75. Uvedené ostatně vyplývá již z rozsudku NSS ze dne 4. 7. 2013, čj. 7 Afs 55/2013-37, který se okrajově dotkl rovněž mimo jiné právě daňové (ne)uznatelnosti úroků souvisejících s půjčkou (a akvizičním úvěrem) na pořízení akcií. Jednalo se o situaci, kdy obchodní společnost (stěžovatelka) uplatnila jako daňový náklad úroky z úvěrů na nákup akcií, přičemž podle jejich tvrzení daně úvěry sjednala od počátku s jediným účelem, a to, aby s danou akciovou společností bezprostředně po nákupu akcií fúzovala, a získala tak příjmy ze samotného podnikání zaniklé akciové společnosti. Daňové orgány a krajský soud blíže nezkoumaly, za jakým účelem a s jakým výsledkem stěžovatelka akcie nakoupila, neboť vycházely bez dalšího z toho, že je obecně důvodem pořízení akcií získávání podílu na zisku z podnikání akciové společnosti ve formě dividend, které s poukazem na § 23 odst. 4 a § 36 ZDP nelze zahrnout do základu daně, a že právě proto nelze náklad na jejich pořízení podle § 25 odst. 1 písm. i) téhož zákona uznat jako oprávněný. Takový postup NSS odmítl: „*Není tedy rozhodné, že lze zpravidla – obecně - dovozovat, že akcie (zde konkrétně akcie SILON a. s.) – resp. jejich nákup vede pouze a jen k příjmům, které nelze zahrnout do základu daně. Naopak, je třeba vždy jednotlivě zkoumat účel a důvod nákupu těchto cenných papírů a především to, jaké příjmy na základě takto vynaložených nákladů byly ve skutečnosti dosaženy*“.
76. Ze skutkových zjištění plyne, že nákup obchodního podílu ALBIXON byl financován za využití emise korunových dluhopisů (cena akcií uhrazena přímo zápočtem s kupní cenou dluhopisů), přičemž je zřejmé, že žalobkyně je ve vztahu ke společnosti ALBIXON mateřskou společností ve všech kontrolovaných zdaňovacích obdobích. Dle správce daně s ohledem na princip daňové souvztažnosti, kdy jsou na jedné straně příjmy od daně osvobozeny (příjmy plynoucí z držby podílu dceřiné společnosti jsou osvobozeny i před splněním lhůty 12 měsíců držby podílu, pokud je tato lhůta dodržena následně), tak na straně druhé jsou náklady spojené s těmito příjmy daňově neuznatelné dle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP, eventuálně i dle § 25 odst. 1 písm. i) ZDP.
77. Žalobkyně zejména namítala, že účelem, motivem či důvodem jejího jednání byl zájem o to vytvořit z ní silný podnikatelský subjekt v oblasti nemovitostí za účelem budoucího podnikatelského růstu a generování zdanitelných příjmů, a to pomocí vytvoření efektivní korporátní nemovitostní struktury, kdy daného stavu by nebylo možné dosáhnout mj. bez změny ve struktuře a vlastnictví dotčených společností.
78. Z judikatury NSS zcela jednoznačně vyplývá, že k tomu, aby byl vynaložený náklad považován za daňově uznatelný, musí mezi ním a podnikatelskou činností existovat jasná,

ekonomicky racionální vazba (například rozhodnutí NSS čj. 3 Afs 233/2021-135) Vydáním a upsáním dluhopisů žalobkyně nezískala žádný dodatečný příjem, a současně také ani tento náklad (tj. úroky z vydaných dluhopisů) v budoucnu nemohl vést k dosažení, zajištění a udržení příjmů. Obecně uznatelnost finančních nákladů úvěrových nástrojů je dána tím, zda jsou dané úvěrové nástroje využity k činnosti směřující k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů (důraz doplněn soudem). V případě předmětných dluhopisů je dána jasná vazba s nákupem akcií dceřiné společnosti ALBIXON, a tedy jejich vazba na držbu podílu v dceřiné společnosti a v této souvislosti na příjmy od daně z příjmů osvobozené (Dluhopisy AX).

79. V případě Dluhopisů TAKTON jsou úrokové náklady vylučovány pro údajné nesplnění podmínek dle § 24 odst. 1 ZDP. Žalobkyně má za to, že pohledávka Ing. Smetany vůči ALBION pool byla dostatečně doložena a že závěr žalovaného o neprokázání existence této pohledávky není správný.
80. Městský soud ověřil, že na některých bankovních výpisech není uvedeno, kdo je osobou, která finanční prostředky poskytuje, není zjevný titul platby, a nejsou zřejmé další parametry tvrzené půjčky/půjček (splatnost, úročení, ručení, čerpání apod.). Rovněž bankovní výpisy z roku 2006 až 2010 nejsou důkazem, že závazek společnosti ALBION pool vůči Ing. Jaroslavu Smetanovi trval i v roce 2014, kdy došlo ke změně věřitele z Ing. Jaroslava Smetany nejdříve na společnost TAKTON Consulting a posléze na daňový subjekt. Žalobkyně nedoložila, zda byla pohledávka dále uplatněna vůči dlužníkovi a zda byly finanční prostředky získány. Lze tak souhlasit se žalovaným, že předložené bankovní výpisy nemohou být považovány za důkaz existence pohledávky (důraz doplněn soudem).
81. Žalobkyně dále uváděla, že i zde bylo její jednání vedeno ekonomicky racionálním záměrem na vytvoření silné korporátní nemovitostní struktury cílené na otevření širších možností budoucího podnikatelského růstu a generování vyšších zdanitelných příjmů.
82. Žalobkyně však blíže neosvětlila, jak předmětná pohledávka měla vést k budoucímu podnikatelskému růstu a generování vyšších zdanitelných příjmů. Jak vyjádřil správce daně „Nelze přitom odhlédnout od faktu, že daňovému subjektu „půjčuje“ pan Jaroslav Smetana s úrokem na to, aby si daňový subjekt mohl koupit právo na vrácení půjčky, kterou předtím pan Smetana jinému subjektu poskytl.“ Vzhledem k tomu, že parametry pohledávky nebyly přes výzvy správce daně doloženy, nelze ani zde spatřovat jakékoli ekonomické ratio.

Zneužití práva

83. Žalobkyně má za to, že žalovaný svou argumentací směřuje spíše ke zneužití práva, nicméně neprovádí v tomto ohledu judikovaný test zneužití práva a jeho naplnění neprokazuje ani neprokázal. Dle žalobkyně nebyl žalovaný schopen si zneužití práva adekvátně obhájit, a proto se raději vydal cestou tvrzeného porušení § 25 odst. 1 písm. zk), § 25 odst. 1 písm. i) ZDP § 24 odst. 1 ZDP, aniž by však takový důvod pro vyloučení nákladů měl v této věci opodstatnění.
84. Jak uvedl žalovaný, institut zneužití práva je prostředkem *ultima ratio*, který plní funkci „záchranné brzdy“ pro případ, že by právní pravidla při svém doslovném uplatnění vedla k rozporu s materiální spravedlností, neboť by byla využita v rozporu se smyslem a účelem dané právní úpravy. Jak judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku, sp. zn. 1 Afs 61/2015 ze dne 10. 11. 2015, ve věci *SARA ML s. r. o.*, s konceptem zneužití práva by se mělo zacházet „jako se šafránem“, přičemž orgány veřejné moci „by obecně měly odolávat pokušení vydávat se

v argumentaci právě jeho cestou, pokud se nabízí cesta jiná“. K tomu, aby mohl správce daně (žalovaný) vůbec přistoupit k „*testu zneužití práva*“, musí být nejprve (formálně) naplněna hypotéza ustanovení § 24 odst. 1 ZDP (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 4 Afs 376/2021 ze dne 31. 5. 2022, ve věci *KOH-I-NOOR HARDTMUTH a.s.*). Městský soud shodně se žalovaným uzavírá, že žalobkyně v případě obou dluhopisů neprošla buď přes „*obecné síto*“ daňové uznatelnosti uvedené v ustanovení § 24 odst. 1 ZDP anebo naopak přes „*speciální síto*“ daňové (ne)uznatelnosti uvedené v ustanovení § 25 odst. 1 ZDP.

85. Soud neshledal příležitou ani argumentaci žalobkyně týkající se porušení obecného daňového principu souvztažnosti. Daňová souvztažnost je účetní princip, který zajišťuje, že každá daňově uznatelná operace má odpovídající účetní záznam. Jinými slovy, pokud podnik vykáže náklad, který si chce uplatnit jako daňově uznatelný, musí být tento náklad podložen odpovídajícím výnosem nebo jiným účetním dokladem, který prokazuje jeho souvislost s podnikáním. Žalobou napadené rozhodnutí však stojí na tom, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno stran oprávněnosti uplatnění daňově zvýhodněných nákladů, což je primární krok, bez jehož naplnění nelze postupovat od obecného ke speciálnímu, což v dané věci značí posuzovat jako daňově neúčinné jen ty náklady, které se týkají období, v nichž žalobkyně fakticky osvobozené dividendové příjmy pobírala ve vyšších částkách. Takový postup nemá oporu v právní úpravě a je-li zpochybněno samotné uplatnění konkrétních nákladů jako daňově uznatelných, není posouzení otázky, kdy daňový subjekt od daně osvobozené dividendové příjmy skutečně čerpá, pro posouzení důvodnosti vydání dodatečných platebních výměrů a doměření daně z příjmů rozhodné.
86. Na základě výše uvedeného městský soud uzavírá, že nákup obchodního podílu v obchodní společnosti ALBIXON byl financován za využití emise korunových dluhopisů (cena akcií byla uhrazena přímo zápočtem s kupní cenou dluhopisů), přičemž je evidentní, že žalobce je ve vztahu k obchodní společnosti ALBIXON mateřskou obchodní společností v předmětných zdaňovacích obdobích. Stejně tak nebyla prokázána transakce spočívající v pořízení více než 15 let staré pohledávky za její nominální hodnotu (Dluhopisy TAKTON, důraz doplněn soudem).

Závěr a náklady řízení

87. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
88. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. září 2025

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu